

բո՛րի պարտախնայնա՛նք զօրեղ քաղցրահնչիւն ձայնը՝ աւելի լիբիկական, քան թէ զբաւառական կանս՝ թէպէտ և չէ կարելի ասել, որ լիո՛ւ վին համապատասխանէր Ամենասոբի՛ն բնասորութեանը, այստ ամենայնիւ հասարակութիւնը չառ լաւ և գոհացողիչ տպաւորութիւն զօրս բերեց: Լինելով փորձված երգիչ՝ պ. Նղիա-զարեանցը մի և նոյն ժամանակ և լաւ խաղացող է: Գրամատիկական դարձածներով հարուստ իր գերը նա կատարեց զգրաւեա-տական ձայնկով: Թիֆլիսի հասարակութիւնը ճանաչում է պ. Նղիազարեանցին դեռ 1892 թիւից, այժմ՝ համեմատած անցեալ տարիների հետ՝ նա անպայման առաջադիմել է:»

ՍՈՒՐԱՄՆ՝Ց մեզ գրում են. «Ապրիլի 27-ին կայացաւ հասարակական ժողով՝ աւանապետ ընտրելու համար: Ժողովին նախագահող պրիս-տաւը դիմեց ժողովականներին՝ հրաւրելով ընտ-րութիւն կատարել գիտակցաբար, ընտրելով այն-պիսի մարդ, որը կարողանայ բարեկից և կեր-պով կատարել իր պարտականութիւնը: Սակայն ընտրողներին, մասնաւոր վրացիներին սկզբունքը, տարաբաղաբար, ազդեցն ա կախ հարցն էր: Հրեաները միացան հայերի հետ և աւանապետի թեկնածու առաջարկեցին Գրիգոր Գրեկեանին, իսկ նրա օգնական մի վրացու, սակայն վրացի-ները, կազմելով մեծամասնութիւն, չը համա-ձայնեցան ընտրել հային ու առաջարկեցին ընտրել Նիկո Գիմբերիձէին: Ընտրութեան հետեան-քը չը յայտարարած՝ պրիստաւը յայտնեց ժողո-վականներին, որ երկու կողմերի թեկնածուներ-ին կառաջարկէ պ. Նահանգապետի բարեհայե-ցողութեանը: Հարկաւոր է չեղան, որ վրացի-նրի ընտրած աւանապետը, որ մի պանդօկապետ է, մի քանի տարի առաջ լինելով դարձեալ ա-ւանապետ՝ մինչև օրս հայել չէ ներկայացրել հա-ռարակութեան: Լրում ենք, որ այս ընտրու-թեան դէմ հայերը պատրաստվում են բողոքել:» Ապստ որ մեր թղթակիցը ոչինչ չէ ասում հայ թեկնածուի յատկութիւնների մասին. —եթէ նա էլ առանձին արժանաւորութիւններ չունի, այն ժամանակ սուբսոյնների դրութիւնը նախան-ձելի չէ կարելի համարել:

ՄԵՐՎԻՑ մեզ գրում են. «Երկար տատանվե-լուց յետոյ վերջապէ՛ս՝ Մերվում հանգանակու-թիւն եղաւ յօդուտ հայ գաղթականների և հա-ւաքովեց 300 բուրդուց քիչ աւելի, մի դումար, որ համեմատած այստեղի վաճառականների կա-րողութեան հետ, մի և նոյնն է թէ մի կաթիլ ջուր ծովի մէջ: Սակայն ցաւալին այդ չէ, այլ այն, որ այդ նպատակով հաւաքված փողը, ինչ-պէս լսում ենք, կամենում են դործադրել ոչ թէ գաղթականների օգտին, այլ այստեղի եկե-ղեցին չքեղացնելու համար: Եկեղեցին առանց այն էլ առ այժմ և օլ ա կը գնայ, եկեղեցին բաղցից չի մեռնի, նրա ծխականները ողորմու-թիւն չեն խնդրում փողոցներում, նա մահա-մերձ հիւանդ չէ, հետեալէս և կարօտ չէ չու-տակալի օգնութեան, նրան կարելի է առ այժմ սպասել տալ. բայց խօ չէ կարելի քաղցածին ասել՝ դեռ ևս եօլա կը գնաս, խօ չէ կարելի ասել՝ այսօր հաց մի կեր, վաղը կուտես, կամ թէ՛ թող քո երեխաները հացի տեղ իրանց մասնները կրճեն: Պարոններ, ամեն քան իր ժամանակն ունի. օգնեցէ՛ք նրանց, որոնք իսկա-պէս կարօտ են օգնութեան:»

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՎԵՐՁԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

«Standard» լրագրին հեռագրում են Կ. Պոլ-սից. «Թօքստ ուղարկած քննիչ յանձնաժողովի նախագահ Հատան Ֆէհմի փաշային հրամանագրե-լած է, որ ընտրութեան արդիւնքը ամեն օր ծածկագիր հեռագրով հաղորդէ Երզրդ-Քէօքը, ուր մի յատուկ մասնաժողով կարգում է այդ ծածկագրերը և տեղեկագրում սուլթանին:»

Կ. Պոլսից հեռագրում են Լոնդոնի «Stan- dard» լրագրին. «Հայ Յոսան էֆէնդիի սպանող-ների դոքը (Յոսանը անգլիական նպատա-մատոց ֆօնդի դործակալն էր Սղեբում և ըս-պանվեց տեղական թիւրքերից), օսմանեան դա-տարանում քննվելով, մարգարտանները դատա-

պարտեցան մահուան» չը նայելով որ ոչ մի հիւպատոս ներկայ չէր դատարանում և դեռպա-նաւորների կողմից էլ որ և է ճնշում չէր (!) դործ-ըրված այս մասին: Սա առաջին դատավարական արդար վճիռն է, որ արձակում է առանց ար-տաքին ճնշման և ապացուցանում է (?) որ Բ. Գու-ռը ուզում է լաւ յարաբերութեան մէջ մնալ պետութիւնների հետ և հետեւի նրանց խոր-հուրդներին, նաև իր այժմեան յաղթութիւնների միջոցին:»

«Daily News» լրագրի թղթակիցը առիթ է ունեցել խօսել Անատոլիայից փախած գաղթա-կանների հետ: Սրանց ասելով, փոքր-Ասիայի խորքերի քրիստոնէայ ժողովուրդը մեծ վրդով-մունքի մէջ է, որովհետև թիւրքերի մէջ յուզ-մունք է նկատվում և երկիւղ կայ նոր կոտո-րածների մասին: Սև ծովի թիւրքական ափերի նաւահանգիստներից չառ հայեր ուսուց նաւե-րով ուղևորվում են զանազան տեղեր:

Միացեալ-Նահանգների նոր նախագահ Մա-կինէյ մտադիր է կառավարութեան դիրքը փո-խել Արևելքի վերաբերութեամբ և ամերիկական հպատակների պաշտպանութեան դործը ամուր հիմքերի վրա դնել: Ամերիկական մամուլը յոգ-նած և դժգոհ Արիւնդի աննկելի թող թաղա-քականութիւնից, մեծ յոյս ունի, որ Մա-կին-էյի օրով Ամերիկայի ձայնը լսելի կը լինի Թիւր-քիայում և Ամերիկայի շահերին միատոյններ կը պատմվեն:

ՊԱՏԵՐԱՋՄԻ ԴԱՇՏԻՑ

Մենք տպեցինք «Մշակի» մէջ մի քանի մաս-նաւոր հեռագրիներ Ֆարսալում և Վելեստինո-ում տեղի ունեցած ճակատամարտերի մասին: Լրացնում ենք այդ տեղեկութիւնները նոր ման-րամանութիւններով:

Վ. Է. ն. այից հեռագրում են. «Յունաց թա-գածաւանդը և Նիկիայի իշխանը Ֆարսալի ընդ-հարուստների ժամանակ կուսում էին գնդակների կարկուտի տակ և իրանց օրինակով քաջաբերում էին զօրքը: Լուրեր են պտտում առաջիկայ դե-նադարարի մասին: Գարիբալդին վերադառնում է Յունաստանից հայրենիք:»

Պարիզից հեռագրում են. «Թիւրքերի երեք յարձակումները Վելեստինոյի և մի յարձակու-մը Ֆարսալի վրա՝ երէկ յետ մղեցին յոյների կողմից: Յաղթութիւնը փառաւոր էր, չը նայե-լով որ թիւրքաց թնշանութները իրանց թուր-իերու անգամ աւելի էին, քան յոյներից և բա-ցի դրանից թիւրքերը դործ էին դրել և հեծե-լադրքը, մինչ յոյները հեծեւադրք չունէին: Գահաժառանգը և Նիկիայի իշխանը մեծ քաջու-թիւն ցուց տուին այդ կուսում: Այսօր սպա-սում է թիւրքերի նոր յարձակումը:»

Ա. Թ. ն. քից հեռագրում են. «Վելեստինոում տեղի ունեցած արեւմտահեղ կուսից յետոյ, Սի-լենից գնդակները յաղթութիւն տարաւ յետ մը-ղելով թիւրքերի բոլոր յարձակումները: Թիւր-քերը, նշանաւոր կորուստ կրելով, փախան դե-պի Լարիսա: Յոյները գրաւեցին Կարդիցան և Տրիկալան:»

Յունաստանում կազմակերպված է կամաւոր-ների մի խումբ 2000 հոգուց բաղկացած: Նրա հրամանատարն է գնդապետ Բօցարիս, իսկ ա-ռաջնորդը մի երիտասարդ աղջիկ է—յունաց Ժաննա դ'Արկ:

Չը նայելով այդ յաղթութիւններին, Յունաս-տանը այնու ամենայնիւ ստիպված է յետ նա-հանջել: Նահանջման պատճառները այժմ քիչ-քիչ պարզվում են. յունաց արտաքին գործերի մինիստր Սկուլիցիս յայտնել է, որ յունական կաբինէտը որոշ քաղաքականութիւն չունէր: Իսկ Գէօրգ թագաւորը, ընդունելով նոր կարինէտի պարագուս Բալլին, յայտնեց նրան, որ Գե-լեանիս ցույց տուած տեղեկութիւնները զէնքե-րի և առհասարակ պատերազմական միջոցնե-րի քանակութեան մասին, չառ չափազանցած էին: Միւս կողմից զլուսւոր շտաբի անընդունա-կութիւնը վերին աստիճանի վրդուկեցուցիչ է: Շտաբի կազմութեան մէջ մտնող անձանց ան-ընդունակութիւնը երևում է նրանից, որ օրի-նակ, այդ շտաբի պետ Սապանցակիս հրամա-յում է զօրքին յետ նահանջել Տուրնալօից եր-կաթուղով, առանց իմանալու, որ այստեղ երկա-թուղի չը կայ: Վերին աստիճանի թշուղ է և կար-

գապահութիւնը: «Եթէ յայտնել է Բալլին, ապագայ պատերազմական գործողութիւնները չօգնեն վե-րականգնելու յոյների զինուորական պատիւը, մի-նիստարութիւնը չի վստահանայ խորհուրդ տալ երկրին շարունակել անմիա պատերազմը: Յու-նաստանը կը հրաժարվի Կրետէի միացումից, եթէ մեծ պետութիւնները երաշխաւորեն իսկա-կան ինքնավարութիւնը և եթէ յունական սահ-մանները Թեոպոլիսում փախվեն այնպէս, որ կարելի լինի նրանց լաւ պաշտպանել:»

Գերմանական լրագրիները ներբողներ են նը-ւիրում գերմանացի Գրուսթիօլ-փաշային այն հե-րոսութեան համար, որ նա ցույց տուեց թիւրք զօրքի շարքերում: Նրանք պատմում են, որ երբ թիւրքերը մօտեցան Լարիսային, ամենից առաջ գտնվում էր Գրուսթիօլ-փաշա. նա նկատեց, որ Սալամբիա դետի վրա չինած կամուրջի տակ յոյ-ները ական են դրել, որ պիտի պայթէր հէնց այն միջոցին, երբ թիւրքերը ոտ կը դնէին կա-մուրջի վրա: Գերմանացի փաշան թիւրք զօրքե-րի աչքի առաջ հեռացրեց ականի հաղորդիչ-լարերը և ապա զօրաբաժնի գլուխն անցած՝ առաջինը մտաւ Լարիսա: Այս հերոսութեան մասին իսկոյն հեռագրվեց Վիլհելմ կայսրին, որը հնացաւ իր օֆիցէրի անձնագրութեան և անվախութեան վրա: Բայց և այդպէս, Վիլհելմ չը կարողացաւ պահել քաջ գերմանացուն թիւր-քաց բանակում: Միջազգային օրէնքներին դէմ է, որ մի չէզոք պետութեան օֆիցէր, քանի որ գտնվում է այդ պետութեան իսկական ծառա-յութեան մէջ, մասնակցի պատերազմին: Այդ իրաւազանցութիւնը բողոքների առիթ տուեց և Վիլհելմ հարկադրված եղաւ հրամայել իր գե-ներալին թողնել պատերազմի դաշտը և գնալ Կ. Պոլսա:

Վիլհելմ կայսրը մի ինքնագիր նամակով հորհարուրեց թիւրքաց սուլթանին՝ թիւրք զօր-քի յաղթութիւնների առիթով:

Ֆրանսիական լրագրիները, թարգման հանդի-սանալով Պարիզի զիւլյօմաթիական չրֆանների կարծիքներին, ուշադրութիւն են դարձնում այն հանգամանքի վրա, որ թիւրքերը իրանց տա-րած յաղթութիւնների պատճառով դարձել են անձնապատան և մուսուլման են իրանց չափը: Այդ անձնապատանութիւնը կարող է զանազան անակնկալութիւններ պատճառել Եւրոպային և Ռուսաստանը հարկադրված կը լինի այդ պատճա-ռով հանդէս բերել նեղուցների հարցը:—«So- leil» լրագիրը հաստատում է, որ այժմ Գերմա-նիան է Թիւրքիայի և Արևելքի տէրը և Եւրոպո-վին յետ է մղել ֆրանսիացիներին, որոնք մի ժամանակ մեծ աղբեղութիւն ունէին Արևել-քում: Նոյն իսկ Բիսմարկի և Նապոլէօն III-ի ժամանակ ֆրանսիական զիւլյօմաթիան այսպիսի մեծ պարտութիւն չէր կրած:

Կ. Պոլսից հեռագրում են «Frankfurt. Zei- tung» լրագրին, որ ուսուց դեսպանատան ա-ռաջին թարգման Մակսիմով մայիսի 1-ին (ն. ա.) գնաց պալատ, որպէս զի յայտնէ սուլթա-նին ուսուց կառավարութեան երախտագիտու-թիւնը այն մարդաւէր վարմունքի համար, որ թիւրք զօրքերը ցույց են տալիս իրանց գրաւած տեղերում յոյն գերիներին և բնակիչներին:

Կ. Պոլսի պատերազմական խորհուրդը, քննե-լով այն պայմանները, որոնցով կարելի է հաչ-տութիւն կայացնել, առաջարկեց սուլթանին պատերազմական տուգանքի փոխարէն պահան-ջել Յունաստանից՝ նրա նաւատորմը:

ՆԱՍԱԿ ԹԻՒՌԻՍՏԻՑ

Կ. Պ. օլիս, ապրիլի 21-ին

Թուրքո-հելլենական պատերազմը սկսելն վերջ կարծես տաճկական ոտանը կերպարանափոխ եղած է: Մեծ յուզում կը տիրէ ամեն ազգու-թեանց բոլոր խաւերուն մէջ. ամեն ոք լար-ւած ուշադրութեամբ կը հետամտի եղեկու-թեանց և չափազանց հետաքրքիր է գիտնալու թէ ինչ է լինելու պատերազմին վախճանը: Մերթ յոյժը կուրախանայ, մերթ տաճիկը, եւրօ-պացիը հանդիսատես են լուի, իսկ հայը անձկու-թեամբ ներկայէն ապագայի միջոցին մէջ կը խորատուղէ իր հայեացքը լուսատու կէտեր փնտռելով հոս...:

Թէ եւրօպական և թէ տեղական—մանաւանդ տաճկական—թերթերու մեծ սպառում կայ. քա-ղաքիս թիւրք թերթերը ամեն օր կէտքէն վերջ

1—2 յաւելումներ հրապարակ կը հանեն՝ ու-րոնք կը պարունակեն նոր ստացուած հեռա-գիրներ պատերազմի դաշտէն: Ախօրէն վերջ մինչև երեկոյ ամեն փողոցներու մէջ կը լսուին թուրք ցրութիւններու սուր ու խուպոտ ձայները, որոնք հնիճե կը վազեն փողոցներն ի վեր «յա-ւելումներ» վաճառելու համար: Եւ պէտք է գիտնալ որ տեղական թերթերը միշտ փայլուն, ուսուցիկ գոյներով կը նկարագրեն օսմանեան զօրաց յաջողութիւնները. ոչ մի տող իրենց աննպաստ:

Փաղաքի ոստիկանական հսկողութիւնը մե-ծապէս աւելացել է. միշտ փողոցները կը պերը-տին թէ՛ ձիաւոր և թէ՛ հետեակ պահապան-զին-ւորներ, որոնք մի քանի օրէ ի վեր զինուած են նոր ձեի բազմահարուածեան (Մաւլէրեան) հրացաններով. լրտեսներու վահաններ կը վրա-տան չորս զին: Բայց ձերբակալութիւնները զաղքած են, ամեն ինչ հսկողութեան ներքե է: —Չատիկը առանց պատահարի անցաւ:

Պատերազմը սկսելէն մինչև հիմա մօտ 17,000 հելլենահպատակ յոյներ մեկնեցան Յունաստան տեղույս կառավարութեան պնդումով.—այժմ ֆրանսական դեսպանատունը իր պաշտպանու-թեան տակ առած ըլլալով հելլենահպատակները (միայն պանքիր, վաճառական և խաւովապն եղողները)՝ արտաքսումը ընդհանրապէս դադրած է.—բայց ձկնորսները, նաւավարները, ջրհան-կիւնները, անդործները և այլն զօրկ ըլլալով այդ պաշտպանութիւնէն՝ ստիպուած են թողնել տուն-տեղ ու դործ և տարաբիւլ Արտաքաղվորները 40 տարեկանէն վար եղողներն են միայն:

Կը հաւաստեն թէ սուլթանի սիրելին՝ Խը-դէթ պէյը պալատի մէջ բանտարկուած է.—ա-նոր տապալուելուն պատճառը հետեւալն է կըսուի.—թուրքո-յունական սահմանի վրա կուռղ տաճիկ զօրաց հրամանատար Եթէմ-փաշան ժա-մանակ մը նեղը ինչալով հեռագրով կառավա-րութիւնէն օգնութիւն կը խնդրէ 40,000 զօրք և պաշար. բայց որովհետև պահանջուած այդ ոյժը զոյութիւն չունէր հոս՝ Խըդէթը հեռագրեց ցոյց չի տար սուլթանին՝ անոր անհանգստութիւն չը պատճառելու համար: Եթէմ փաշան կը երկ-րորդէ իր հեռագիրը, որը սակայն դարձեալ իր վեհապետին ձեռքը չի հասնիր. բայց վերջ ի վերջոյ սուլթանը տեղեկանալով իրաց գրու-թեան մասին—կըսուի թէ ինք անձամբ հեռա-գրին զուրկ անցեր է—եղեկութիւնը կը հառ-կենայ ու զայրանալով Խըդէթի յանդիմութեանը վրա՝ պաշտօնանկ կընէ զայն: Սուլթանը իր զանաւարնը բայցած է պատերազմական ծախ-քերու առջև և հինգ միլիօն օսմանեան ոսկի յատկացուցած է, կըսուի:

Չինուորական հաստատութեանց համար 2 տա-րիէ ի վեր հաւաքուած ընդհանուր հանդանա-կութեան գումարն ալ յատկացուած է պատե-րազմական ծախքերու:

Գրամատէր յայտնի Ունեմանը 200 ոսկուց արժողութեամբ պարգևատրու (փուռի մէջ չորցու-ցած հաց)՝ նուիրած է օսմանեան պատերազմող զօրաց և ուղարկած ուղղով դաշտը, իր խորին հպատակութիւնը գործով ցոյց տալու համար իր վեհապետին:

Մինչև հիմա Տարտանէլ իջած են թրքական 3 տորմիւլ 13 մարտանաւ: Բաղկացած, իւրաքան-չիւրին ընկերացած մէկ-մէկ կամ աւելի թոր-փիւնաւ, բայց թէ ինչպիսի նաւեր—այդ միայն Ատուած գիտէ: Միւսային նախարարութիւնը Ոսկեղջիւրի մէջ նորոգել կուտայ 6 հատ մար-տանաւեր հա:

Մինչև հիմա պատերազմի դաշտէն մօտ 4,000 վերուոր թիւրք զինուորներ բերուեցան տեղս և դեռ ամեն կառավարմանը պիտի բերուին.—այդ հիւանդ վերաւորները փոխադրած են Խա-կիտարի զինուորական հիւանդանոցը:

Կը լսենք, որ գերման կառավարութեան հրա-հանգով պատերազմի վայրը թիւրք բանակին ունէ մէջ գտնուող գերմանացի սպաններ վերա-դարձած են տեղը.—թէ ինչ միտը ունի այդ անսովոր կարգադրութիւնը՝ չը գիտենք. քիչ ան-հաւատալի կը թուի մեզ...:

Որովհետև զիւլյօմաթիական մարմինները զա-ղեցնողը այժմ կրետա-յունական կուխներ են միայն, հայկական հարցը առժամեայ հանգըս-տեան զատապարտուած է. չի խօսուիք նոյն իսկ բարենորոգմանց ծրագրին վրա. կառավա-րութիւնն ալ այժմ զգալապէս թեթեւեցած է

Типографія Канцел. Главнотач. Гражданск. частью на Кавказѣ, Лорист-Меликовская ул., д. № 3.